

PSALMI

DAVIDIS QVINQVE

1, 14, 36, 39, & 79.

HEROICO VERSV IN

gratiam sereniss. Reginae Ang

gliae redditi, cum subiectio

de officio Principis

carminc.

PER

NICOLAUM MAMERAM

num Lucemburgensem Poetam

Laureatum,

LONDINI

Thomas Martheus excudebat,

Anno, 1557.

SERENISS. ATQVE ILLVSTRISS.

Principi ac Dominæ, Dn. Mariæ, diuina fauente clementia, Angliæ, Franciæ Hispaniarum, vtriusq; Siciliæ, Hiiberniæ &c. Reginæ;

Mameranus se commendat.

QVæ regis Angliæ sceptræ ac moderamina terre
Inclÿta magnorum de stirpe ac sanguine regum
Stemmata clara trahens, vultu Regina sereno,
Suscipe Davidis, sancti pia dona Prophetæ,
Heroo hos quinos deductos carmine Psalmos:
Protinus Angliaci quos primum limina regni
Cum Rege ingressus, sacræ reuerenter & altæ
Ipse tuæ Maiestati deuotus alumnus,
Cæsareus vates Mameranus pronior offert,
Et rogat in placidum simul vt se sacra fauorem
Regia suscipiat Maiestas inter alumnos,
Quos fouet ex dulci semper pietate benigne,

Cum caneret quondam pia vita monastica laudes
Nocte, dieq; deo; cantus, psalmosq; sonaret
Omnibus in templis & plurima contio verbi
Diuini fieret, cultusq; & sacra frequenter
Missarum, populum quæ ad sancta & honesta vocabant
Et piatum sanctæ florebat plurima vitæ
Exempla, & pietatis opus feruebat vbiq;
Ac sincera fides per sanctos vndiq; fratres
Concionata, pijs ingentes pectore flammæ
Immisit, vitæ fuerat quæ causa beata
Multis, de mundo, deq; impietate reductis:

A.ij.

Ad cultumq; metumq; dei, vitamq; modestam
Et sanctam atq; piam, metuentem Numinis iram,
Æterni, vt semper dominum reuerenter haberet,
Per sanctos fratres, pia per documenta vocatis,
Quæ postq; fato atq; die cessauit iniquo,
Desijt & vitæ mox consuetudo beatæ
Illa prior, cultusq; dei refrixit & ipse
Mutuus officijs amor ac dilectio, fratrum
Quæ pia vita prior, quæ conuersatio fratrum
Religiosa, viget totum quæ salua per orbem
Omnibus in terris, non tantum vbi dogmata Christi
Atq; fides, nomenq; viget, sanctæq; Potestas
Ecclesiæ: sed vbi quoq; vel gens Ethnica viuitt;
Cum pietate Dei fuerint reparata, priori &
Rursum aptata loco, Domino præstante fauorem,
Illa statum in veterem rursum, tunc cuncta redibunt:
Ferebitq; fides, pietas, dilectio fratrum
Mutua, caelestem spirabunt pectora vitam
Feruida & ignitas mittent super æthera mentes
Et rursum sacros cantabunt vndiq; psalmos
Deuoti in templis fratres, verbumq; loquentur
Ad populum domini, sanctæq; pieq; docebunt
Viueret, vt æternæ veniant ad gaudia vitæ,
Plebs iterum veniet tunc sacri ad limina templi
Quotidie reuocata magis, pietatis amore,
Quæ situra dei regnum pia, iustitiamq;
Ante opus omne deum, quo primo mane precetur
In templo Domini, diuinæ ad munia Missæ.
Quod restaurandum, primo, piscoq; nitore
Rite reponendum, Maiestas illa tremenda

Numinis æterni, nutu, quæ cuncta gubernat
Illa referuauit tibi miro hoc ordine regnum,
Et tibi virtutem contra hostes atq; rebelles
Prestitit: a cuius percussa tremisceret omnis
Prua cohors facie, pauitansq; horrore iaceret
Substrata ante pedes, culpam confessa malignam,
Inq; fide veterum dedit illa calefcere patrum
Te totam sancta, firma vt Marpesia cautes
Atq; immota animo fortissima fæmina stares,
Plus pietate, viris præstares fæmina, vera,
Et saperes, prisicumq; decus, custode seuro,
Ecclesiæ Domini seruares corde repostum.
Te saluam in sancta seruauit simplicitate,
Vt tua caelesti fulta ac stabilita fauore,
Deducta segete hac praua atq; errore reciso
Impio & insano, progressu temporis omni,
Duceret in prisicum prudentia rara nitorem,
Quod mox vt fiat, Numen caeleste precamur,
Atq; in te Domini benedictio sancta recumbat,
Vt regno sobolem parias ex Rege beatam,
Atq; super totum redeat benedictio regnum,
Illa prior, viguit prisico quæ tempore patrum
Æterni Patris, Natiq; & Pneumatis almi,
Quod mecum cuncti dicant ex cordibus, Amen,

DE RATIONE VERSIONIS
Ad Lectorem.

QVI legis hæc Lector, si verbis reddita verba,
Fers male, des veniam, postulat artis opus,
Non etenim libuit nisi tali reddere pacto
Diuini vatis carmina sacra Dauid,
Non extra metas, extra nec septa vagari:
Nec libuit vania huc cogere sensa simul,
Et non captato libuit sermone venusto
Ponere proposito verba diserta meo,
Sed vetus & simplex tulit vt translatio verba,
Deduxi in versum sic repetita meum,
Atq; adeo hic artis volui contemnere quædam
Præcepta, vt longa est, prima locata secus.

BEATVS VIR:
Psalm, 1,

VIVET in æternum post fata vir ille beatus,
Qui non a domini lege ac bonitate recedens,
Consilia accessit leuis ac temerarius ipsa
Impia iniquorum; nec inhærens calle malorum
Perstitit, ac cathedræ nec sedit pestis iniquæ,
Ast in lege dei, sua toto corde voluntas
Fixa fuit semper: Dominicq; in lege perennis
Feret & hanc solam meditatur nocte, dieq;
Hic erit vt lignum decursus secus aquarum
Plantatum, veniente suo quod tempore fructum
Præstabit: folium cuius non defluet vnquam,
Quæcunq; hic faciet, procedent prospera cuncta,
Præra cohors hominum non sic, non impia, non sic.
Sed tanquam puluis, leuiter quem ventus in auras
Proijcit a facie vastæ per inania terræ:
Non ideo tales simili ratione resurgent
Tandem in iudicio: necq; pars his vlla piorum,
Sorsue in concilio iustorum erit vlla reposita.
Namque viam dominus iustorum nouit, & ipsa
Semita iniquorum sordescens tota peribit.

DOMINE QVIS HABITABIT,
Psalm, 14,

QVIS Domine æterna tecum regnabit in aula,
Atque tabernaculis, & sancto monte quiescet;
Qui ingreditur maculis sine labe ac sordibus vllis

Iusticiamq; facit, qui toto corde perennem:
 Qui loquitur semper toto de pectore verum:
 Qui lingua exercet nullam fraudemue, dolumue:
 Quiq; malum fratri nullum facit atq; propinquo:
 Opprobria aduersus vicinum nulla leuauit:
 Eius in aspectu ad nihilum deductus iniquus:
 Glorificat vero rectos, Dominumq; timentes:
 Qui iurat fratri pure, nec decipit ipsum:
 Præstat ad vsuram sua qui numismata nullam:
 Et super innocuum qui accepit munera nulla:
 Qui facit hæc semper, non ille mouebitur vnquam,

NOLI ÆMVLARI

Psalm, 36.

C Hære malignantis turbæ noli æmulus esse:
 Nec rem patrantes zelaueris actor iniquam.
 Nam tanquam foenum tales velociter omnes
 Arescent; olus & veluti quod crescit in hortis
 Herbarum, subito recident, penitusq; peribunt:
 Tu spera in Domino & constanter fac bonitatem,
 In q; habita terram, & donis pascaris in eius,
 Delectare tuo in domino, facilisq; petita
 Pectoris ille tui dabit & tibi vota secunda:
 Huicq; viam memora ipse tuam, pectusq; reclude:
 In q; ipso spera; & faciet quodcumque rogabis,
 Iustitiam ille tuam, clari quasi lumen olympi
 Educet; medisque velut sub sole diei,
 Subditus esto Deo; atq; ipsum reuerenter adora,
 Ducitur at cuius pro votis prospera vita:

Quique

Quique iniustitias faciet, noli æmulus esse,
 Desine ab ira omni nocua, atq; relinque furorem:
 Utque maligneris, nolito esse æmulus vnquam.
 Namq; malignantur quicumq;, exterminat omnes
 Ipse deus; semper sed quisquis sustinet ipsum,
 Hæres erit patriæ, post tristitia funera, terræ,
 Impius vt fumus subito vanescit in auras,
 Quæsitumq; locum vasti per climata mundi
 Illius inuenies nusquam, neque nominis vmbram,
 Sed mites patriæ hæredes per sæcula terræ
 Existunt, multa atque perenni pace fruuntur,
 Partaque in æternum lætantes gaudia ducent,
 Sæpe ex insidijs iustum obseruabit iniquus,
 Atque super talem stridebit dente maligno,
 Sed ridebit eum dominus; quia prospicit omnes
 Ipsius ille dies celeri cum sine propinquos.
 Vagina gladium eductum fulgore coruscum
 Atque arcum intendunt volucris, arataq; sagitta,
 Pauperem vt atq; inopem, rectos & corde, maligni
 Trucidant ac deiciant, pedibusq; voluent,
 Horum sed gladius penetret per pectora eorum,
 Disrupto neruo, cito confringatur & arcus,
 Est melius modicum iusto, quam copia cornu
 Diues iniquorum, quam sunt bona cuncta caduca,
 Brachia nam peccatorum robusta terentur:
 Sed iustos dominus semper confirmat & arget:
 Immaculorumque æterno nouit ab æuo
 Ipse dies, & erunt domini bonitate perennis,
 Cœlestisque boni hæredes, ciuesque superni,
 Tempore difficili nec confundentur & arcto:

B.i.

Et saturabuntur duræ famis vsq; diebus:
 Sed peccatores, dape deficiente peribunt.
 Sic hostes domini mox vt quæsitus in altum,
 Euexit sublimis honor, pompæque superbæ,
 Deficient veluti v. anescit fumus in auras,
 Mutra peccator capiet, nec credita soluet,
 Ast in opum iustus miserebitur atq; rependet:
 Sic domino grates æterno tempore reddet,
 Namq; pñ a domino, viuentum munere terram
 Accipient; prauī merita sed morte peribunt,
 Dirigit ipse viam deus ad cœlestia iusti,
 Ac huius gressus semper volet atq; probabit,
 Qui si forte cadat, vel lubricitate vacillet,
 Non collidetur, manibus quia sustinet ipsum
 Suppositis dominus, pereat ne morte perenni,
 Ipse sui iunior, senior nunc, tempore nullo
 A domino iustum vidi omni sorte relictum:
 Illius & semen nec vidi quærere panem,
 Tota namq; diē miserendo commodat ille,
 Atq; ideo Domini benedictio sancta recumbet
 Illius in sobolem, ex dulci, gratoq; favore,
 Declinando malum, bona fac opereris in omni
 Tempore, & in vitæ tellure morabere semper,
 Felicem ducens æterna in secula vitam,
 Iusta deus nam semper amat, nunquamq; relinquet
 Ille suos seruos, sed seruabuntur in æuum,
 Puniet iniustos, simul horum & praua peribit
 Progenies, nunquam terram visura beatam,
 Iusti autem in terra cœlesti in secula viuent,
 Cs iusti sapientiam & omnia recta reponet:

Iudicium verum quoque & eius lingua loquetur,
 Ipsius & domini lex semper corde manebit,
 Et nullo vnquam huius titubabunt tempore gressus,
 Impius obseruat iustum, quæritq; necare:
 Sed non in manibus Deus hunc in fine relinquet:
 Nec damnabit eum, cum iudicat impius ipsum,
 Expecta domini placitum, custosq; viarum
 Esto eius iugis, te in celsa palacta tollet,
 Hæres ibi vt fias, & in omnia secula viuas,
 Cumq; euauerint scelerosi morte, videbis,
 Vidi ego peruersum fastu super alta leuatum,
 Vt cedros libani exaltatum in vertice montis:
 Transiui, & subito nusquam fuit amplius ille:
 Quæsiuiq; locum, fuit & nusquam ille repertus.
 Custodi innocuum, simplexq; per omnia pectus,
 Respice quod rectum est, æquumq; & amabile semper,
 Pacifico nam reliquæ sunt talia cuique:
 Iniusti vero simul & cum stirpe peribunt,
 Iustorum a domino dependet spesq; salusq;
 Omnis & est horum protector vbicq; fidelis
 Rebus in aduersis, tristiq; ac tempore duro,
 Atq; iuuabit eos dominus, redimetq; potenter
 De scelerosorum manibus, de fraudibus, atq;
 Insidijs, certam quia sperauere salutem
 Ex ipso intrepide, qua æterna in secula viuant,

EXPECTANS EXPECTAUI

Domini, Psalm. 39.

EXpectans expectaui Dominum ipse benignum,
 Atq; mihi intendens audiuit vota, precesq;
 B. ij.

Deq; lacu eduxit miserandæ sortis abyssi,
Ac sordente luto fecis intolerabilis orci,
Atq; super petram statuit gressusq; pedesq;
Ille meos & direxit per strata salutis,
Iusticiæq; viam; noua cantica misit in ora
Ille mea, atq; deo modulari carmina Iacob,
Multi hoc cernentes, trepidante tremore timebunt,
Et spe coniuncta in domini promissa, salutem
Sperabunt, bonitate eius super omnia freti,
Ille vir est felix vere, multumq; beatus,
Solius domini est cuius spes vnica nomen,
Et non in vanas respexit lumine pompas
Ac falsas mundi illecebras hominesq; superbos,
Infanasq; voluptates, fraudesq; malignas,
Multa deus solus tu miranda atq; stupenda
Efficis et sensu similis non est tibi quisq;
Nec qui perpendat, vel talia cogitet extat,
Elogijs ego nempe tuis, factisq; stupendis,
Vsq; celebrandis totius tempore vitæ
Dissentus, multusq; fui, at conamine casso,
Namq; ea quis numero possit comprehendere certo;
Excedunt siquidẽ numerum illa per omnia cunctum,
Nec mea complacuit tibi sacrificatio quicq;
Oblata, ast aures bonitas mihi præstitit aptas
Illa tua, ac holocausta nec vlla parata petisti,
Crimine pro vario. Venio tunc ecce locutus,
De me nam arcano scriptura volumine Mosis
Continet, vt facerem tua iussa per omnia semper,
Atq; voluntatem deus, & sic esse paratus
Vt facerem volui, Tua lex mihi corde sub imo

Feruet & immensis vndosa incendia flammis
Excitat, vt medijs perrumpet nubila cæli.
Iusticiam Deus ipse tuam & magnalia dixi,
Ecclesia in magna, nec eam mea labra tacebunt,
Vt tu secreti rimator cordis apertus
Nosti, iusticiamq; tuam nec corde repositam
Abscondi, verumq; tuum super omnia dixi,
Atq; salutare ipse tuum confessus vbiq;
Et non abscondi, quæ sit miseratio tanta
Illa tua omnipotens humanæ deniq; sortis,
Concilio a multo, mihi in his strepero atq; rebelli,
Tu vero Deus omnipotens, ne tempore longo
A me discedas, miseratio neue moretur.
Et tua me cunctis miseratio sancta diebus
Suscipiat, verumq; tuum custodiat omni
Tempore & æternam mihi præsent deinde salutem.
Nam me perplexum circumdidit atra malorum
Vndiq; tempestas, quorum non cernitur vllus
Finitis vel numerus; me comprehendere perennis
Crimina delicti, scelerosæ ac horrida vitæ
Flagitia, & potui mea nec delicta videre,
Nec potui vt rectum, vel cæli clara viderem
Lumina, & æternæ quæ nam sint præmia vitæ,
Multiplicata super capitis sunt namq; capillos;
Atq; ideo cordis me virtus tota reliquit,
Complaceat Deus ergo tibi me fordibus istis
Eripias delictorum, properaq; iuandi,
Seruandiq; mei causa festinus adesto,
Et confundantur, simul ignominia aperta
Afficiantur ij, qui animam submergere quærunt

Perditione meam; tollant quo prorsus eandem:
 Quicq; volunt mala tetra mihi de corde, retrorsum
 Mox auertantur: tristis confusio vultum
 Confestim feriat; reuerentia sancta ruborem
 Incutiat; trepidi vereantur Numen Olympi,
 Hi quicunq; mihi peruerse, Euge Euge loquuntur.
 Exultent omnes sed, latenturq; super te,
 Quicunq; ex toto semper te pectore quarunt,
 Et dicant semper, dominus nunc magnificetur,
 Quos amor immensus tenet ac dilectio Nati
 Atq; salutaris tui, & ingens ætheris ardor.
 A sit ego mendicus sum vilis, pauper, inopsq;
 Sollicitus tamen vsq; mei est Deus ille benignus.
 A diutor es deus ipse meus, tutorq; perennis,
 Tu deus auxilium mihi ne tardaueris ipsum.

QUI REGIS ISRAEL.

Psalm. 79.

Qui regis omnipotens vota Israelitica plebis,
 Et deducis ouem, iusti velut ipse Iosephi:
 Quicq; super Cherubim resides, manifestior esto
 Coram Ephraim, Benjaminum, atq; Manassen:
 Exere virtutem, pater æterne, omnipotentem,
 Et de cœlesti, vt nos salues, sede venito:
 Et conuerte deus nos ac offendere vultum
 Sancte velis, & perpetuo saluabimur omnes;
 Quo vsque super miseris, deus alme, fidelia seruis
 Vota irascaris, faciesq; vt casta faceffant:
 Sed scio, nos tandem lachrymarum pane cibabis;

Atq; in mensura potum dabis optime fletum,
 Per te vicinis fera contradictio nostris
 Facti namq; sumus: subsannauere inimici,
 Virtutum conuerte deus nos, atq; benignum
 Vultum ostende tuum pius, & saluabimur omnes,
 Vinea ab Ægypto translata, & gente repulsa,
 Vitibus insertis, iterum frondente nouello
 Palmite plantasti, generoso vt germine fructum
 Ferrer; duxq; viae illius pius ipse fuisti
 Nocte, dieq; simul, nubisq; ignisque columna,
 Radices eius, crescente propagine patrum
 Atq; pro phetarum plantasti: maxima cuius
 Impleuit totum fere multiplicatio mundum:
 Eius & excelsos texere vmbracula montes,
 Ipsiusq; arbusta, Dei frondentia cedros
 Extenso medium pertingit palmite pontum
 Et fluium Euphratem, surgente propagine tundit,
 Vt quid maceriam & qua stat circumdata, sepem
 Tu destruxisti: cur eam vindemiat omnis?
 Cur vastant quicunq; viam prætergrediuntur?
 Hanc aper immundus, syluis egressus ab altis,
 Dentibus obliquis penitus vastauit adactis,
 Præcipuusq; ferus plane est depastus eandem.
 Virtutum deus o, conuere, respice ab alto,
 Atq; vide, & vinea tua hæc deserta reuise.
 Perfice eam, tua quam plantauit dextera, tandem
 Illa super Natum, tibi quem ratione salutis
 Humanæ confirmasti, propriumq; dicasti.
 Ignibus incensi morbi ac suffossa peribunt,
 Increpat efferuens tuus hæc vbi vultus in iras.

Fiat quæso tuæ manus atque potentia dextræ
 Natum hominis Deus alme super, quem ferre salutem
 Crimine pro nostro, suscepta carne, volebas,
 Confirmando tibi, quo nos feruemur: & a te
 Non discedamus: nam tu nos viuificabis,
 Et nomen nos sancte tuum implorabimus vsque.
 Virtutum conuerte deus nos, atque serenum
 Vultum ostende tuum pius & saluabimur omnes.

DE OFFICIO PRINCIPIS,

Regis ad exemplar totus componitur orbis,
 Publicus est oculus Princeps, speculūq; refulgens
 Orbis, ab excelso defigens lumina monte,
 Ex quo se instituunt, vitamque ab imagine formant
 Subiecti populi, moresq; imitando sequuntur,
 Sol oculus mundi, tenebras dispellit inertes
 Purus & illustris: sic Princeps pectora lustret
 Illustris vitiosa hominum candore sereno
 Virtutum, puraque exemplo & imagine vitæ,
 Tanquam oculus domini, vel sol clarissimus orbis,
 Conspicua qui luce sua tenebrosa pererret
 Et fulgore suo ac virtute illuminet omnes,
 Non recipit maculas sol in se lucidus vllas:
 Non oculus quicquam, radios, aciemque videndi
 Admittit, vitio quod vel virtute nocendi
 Lædat & offendat: sic nil admittere Princeps
 In se debet vitij, quod culpet honestus
 Et prudens, & quod regalem obfuscet honorem,

Si

Si pius & iustus fuerit, quoque subditus ipse
 Falsis erit: sic si prauus, peruersus iniquus,
 Non poterit, quin ille via gradiatur eadem,
 Et vitiosa sui Regis vestigia presset.
 Nam magis exemplo Princeps, quam crimine culpæ.
 Peccat & offensa est cœli sub Numine maior
 Omne animi vitium tanto conspectius in se
 Crimen habet, quanto maior, qui peccat, habetur.
 Protulit in Satyra Iuuenalis vt ille Poeta,
 Atq; ideo peccat grauiori crimine Princeps
 Atq; Magistratus, si hæc non considerat, omnis,
 Et nullum mandata tenent, seu iussa vigorem
 Regis, transgressor lata: si primitus extet
 Ipse suæ legis temerarius atq; proteruus,
 Tumq; ingrata deo pietas erit omnis, & ipsa
 Religio, probitas, & quamuis inclyta virtus,
 Ductaq; diuinæ conformis vita palestræ,
 Hæc in secreto si cuncta exerceat, vt non
 Spectari a populo valeant, fructumq; referre,
 Princeps namq; bonus qui publica templa frequentat,
 Excitat exemplo populum pietatis inertem,
 Non puduit veteres cum Clero psallere Reges
 Templis in medijs, cuncto spectante popello:
 Ergo Deum hic flexis genibus reuerenter adoret,
 Et circumfusa colat hunc spectante caterua
 Plebis, vt exemplo fiat feruentior ipso,
 Atq; deum semper tali pro rege precetur,
 Nam reddam domino mea dicit vota propheta,
 Coram omni populo, vt videantur ab omnibus ipsa,
 In terra, in terra, prostrato poplite nudo,

Ci.

Corde humili atq; pio, ardenti, manibusq; plicatis,
Diuinum cœli Numen reuerenter adora,
O mortalis homo, puluisq; ac terra caduca:
Cumq; tremore tuam pauitans operare salutem
Et Rex, & Princeps, & Cæsar maxime mundi,
Nam si Rex humilis Numen reuerenter adoret,
Coram omni populo et supplex sua vota resignet,
Omnis ad exemplum mox plebs imitando sequetur:
Tunc pietas populi, tunc flagrantissimus æstus,
Regis amore sui semper feruebit vbiq;
Votaq; ad astriferi tunc feruentissima cœli,
Certatim mittent cuncti, & violenter olympi,
Vndiq; laxatas perrumpent agmine portas.
Tum sit vita boni semper casta atq; pudica
Principis ac turpi sit nulla labe notata,
Ergo suis mandet sibi vera atq; optima dici,
Rex bonus & prudens & qui cœleste veretur
Numen, & æthereas qui totus anhelat ad arces:
Ac vitium retegí, si quo fortasse laboret,
Absq; metu audacter, nulla formidine pœnæ
Deterrente ipsos, ne pure vera loquantur,
Sic quoq; qui Regi bene vis, atq; intimus extas,
Intrepide erroris, vitijq; & criminis omnis
Admoneas ipsum, tu Consiliarie semper,
Si vis officio bene fungi & rectus haberi
Ante Deum ac homines & iusti nomine dignus,
Regis ad officium prudentis spectat & illud
Elogium Pauli: Curam quicumq; suorum
Non habet exactam, ille fidem, Christumq; negauit
Est quoque deterior, quam quiuís Ethnicus ille,

Atq; in calle Dei qui castus & immaculatus
Ambulat, vt sancto declarat dogmate vates,
Hic mihi seruus erit fidus, quem semper amabo,
Hicq; ministrabit mihi semper in omnibus ipse,
Omnis & a magni ludus quoque Principis aula
Abstít pro nummis, sub pœna vt lusor ab aula
Exulet eiectus, certos proscrip-tus ad annos,
Natalem Domini sanctum, festosq; sequentes
Aula dies cunctos, anni reliquosque profanat,
Ludendo totas rabioso pectore noctes,
Nō quæcunq; potes Princeps qui magnus habetis,
Illa velis temere, aut facies, sed iusta memento,
Commoda, sancta, pia, & quæ censebuntur honesta,
Vtilia: hæc facere atq; sequi pro viribus, omni
Tempore, & vt puram ducas moderamine vitam,
Illa velis, quæ grata Deo, cunctisq; propinqua,
Atque salutifera, & quæ publica commoda spectant,
Iustitiæque ministrandæ quæ munia sancta,
Hæc Regis vires, hæc mentem atq; intima versent,
Viscera perpetuo, nunquam hæc de corde recedant:
Cogitet hæc totis Rex noctibus atque diebus.
His honor & virtus, laus, gloria, fama paratur:
His Rex cœlestes cum plebe ascendet in arces.

¶ DE OFFICIO vniuscuiusq;

○ Officium quicumq; suum moderamine iusto
Præstat, & ex sancta simplicitate regit:
Nec tenet implicitum versuta fraude, nec arte
C.ij.

Vafra animum, lucro nec studet ille suo.
Sed veluti spectante Deo, sua munia præstat,
Et graditur sanctum simplicitatis iter:
Nec facit vt de se prauè detur ansa loquendi,
Aut strepat officij iusta querela sui:
Nec quæstum spectat, priuataue commoda lucris:
Sed quod iustitiæ suggerit ipse tenor:
Neue similtates, aut odia cæca fouebit:
Nec sub blandenti corde venena teget:
Sed facit officium, rectum dictante tenorem
Natura semper, iustitiæq; suum:
Ille vir est vere prudentis nomine dignus,
Dignus & æterni filius esse Dei,

☉ DE VITIIS AVLÆ.

A Vlce si turpem ducis per crimina vitam,
Ne tibi promittas regna beata poli.
Mœchus, & immūdus, scortator, & omnis avarus
Non valet æterni regna videre Dei.
Ambitio, crapula, ebrietas, sordensq; libido,
Tetraq; spurcitiæ, mollitiæq; pudens,
Fastus & impietas, iactantia, foeda voluptas,
Atq; similtates, inuidiæq; truces,
Perpetuumq; gulæ studium, ventrisq; fouendi
Delicijs varijs, illecebrisq; vagis,
Odia, contemptus, simulatio perfida veræ,
Vafraq; amicitia, fraus mala, liuor edax,
Ocia, somnus iners, epulæ, pompæ, alea, laruæ,
Neglectusq; Dei, curaq; nulla boni,

Lasciuusq; iocus, petulans detractio famæ,
Inuidia & blando pectore multa latens,
Magnifica & speciosa loqui, promittere multa,
Et præstare nihil, pacta, fidemve nihil.
Hæc sunt quæ magnis semper versantur in aulis
Crimina, & his vitijs aulica vita scatet,
Ergo si ad æternam festinas aulicæ vitam,
Tempera ab his vitijs, saluus vt esse queas,

DE NOVA VRBE PHILIPPO.

poli, a Philippo Hispan. & Angliæ Rege: sub
clariss. viro: Dn. Lazaro Schuendio:
ibidem militum Tribuno: Consis-
liario Regio, & Equite Auz-
rato extructa.
AN, 1556.

CLara Philippopolis, magno de Rege Philippo
Nomine deducto, structa est, vbi vastus & horrens
Eremus fuerat: loca vbi deserta ferarum:
Atque vbi nullus erat lapis ante, nec vlla ruina
Maceriæ, antiqui fuerant nec rudera muri,
Sed nemus & dumis, sentes, sterilesque genistiæ,
Atque myricæ humiles, vepres, tubulq;, salicta,
Plurima vbi liquidas surgebat quercus in auras.
Regius omnigena clarus virtute Tribunus
Schuendius instituit cui sua iura nouello
Atque politiam induxit, sanctoq; Senatu,
Legibus & sanctis ornauit, Consule primo
Facto a se & sanxit, quibus vrbs exulta vigeret,
Atque Magistratus sancti moderaminis ortus
Acciperet primos, populo crescente nouello
Ordine ciuili, quibus & Respublica tractim
Surgeret in iustam, moderanti Consule, formam,
Templa Dei posuit: xenodochia & ordine pulchro
Infirmis struxit, vario languore grauatis,
Cunctaq; bis leno hæc ferme sunt mense peracta,
Condita & extructa a Germano milite Regis:
Vrbs, populus, leges, Ciuilia iura, Potestas,

Templa, domus, turrets, agger, munitio, vallum,
Et fossæ, & muri, facies totius & vrbs.

DE SANCTA SIMPLICITATE te vitæ, ex sacra scriptura.

TE custodiui, simplex quod corde fuisti.
Corda pbas, De⁹, ipsa, et amas scio simplicitatē
Viuentum in terra, rectus, simplexq; manebit,
Simpliciterq; Deus gradientes, protegit ipse
It qui simpliciter, fidenter & ambulat ille,
Semper simplicitas iustorum, dirigit ipsos.
Atq; in simplicibus, Domini extat sancta voluntas,
Pauperis est melior vadit qui in simplicitate,
In praua quam quisq; via, sine Numine diues,
Iustus is est vere graditur qui in simplicitate,
Quærite eum in cordis vos semper simplicitate,
Vir fuit is simplex atque omni tempore rectus.
De senam Dominus simplum nō proijcit vnquam,
Iusti simplicitas prauis ridetur vbique.
Quin potiusq; omnes in simplicitate necemur,
Corpus erit clarum, si oculus sit lumine simplex,
Prudens vt serpens sis, simplex vtq; columba,
In quocunq; malo volo vos existere simplis,
Vt natiq; sitis Domini simpli, absq; querela,
Vtq; puer simplex, nisi sit quis, monstrat Iesus,
Non valet aeterni nancisci gaudia regni.

Gen. 20.
1. par. 29.
Pro. 2.
pro. 2.
pro. 10.
pro. 11.
pro. 11.
pro. 19.
pro. 20.
sap. 1.
Iob. 1.
Iob. 8.
Iob. 12.
1. Mac. 23
Matth. 6
Mat. 19.
Rom. 16.
philip. 2.

FINIS.